

[Indenrigsministeren.]

hvor han tidligere opholdt sig. Derfor foreslaas det her, at Adgangen til at opnaa Understøttelse af Hjælpekassen skal være betinget af, at vedkommende Person har haft uafbrudt fast Ophold i Kommunen i mindst 6 Maaneder; og hvis Arbejdsløshed er Understøttelsesaaarsagen, kan Kommunalbestyrelsen fastsætte, at Hjælp kun kan udbetales gennem Hjælpekassen, naar vedkommende har opholdt sig i Kommunen i et længere Tidsrum, dog at dette ikke maa sættes over 12 Maaneder. Dette foreslaas for at forhindre de Vandringer fra den ene Kommune til den anden, som Arbejdsløshed kan foranledige, og hvorved Kommuner, der er særlig villige til at yde Hjælp, eller hvor Omstændighederne gør det vanskeligt at nægte det, kan virke i høj Grad dragende.

Endvidere er der fastsat ændrede Regler for, hvilke Maksimalydelse der kan præsteres indenfor nærmere bestemte Tidsrum, og de Karenstider, som derefter maa følge, det vil sige saadanne Tider, hvor Understøttelse af Hjælpekassen ikke kan opnaas. Der foreslaas i § 4, at den højeste Understøttelse, en Familieforsørger kan opnaa gennem Hjælpekassen i Løbet af 12 Maaneder, er henholdsvis for Hovedstadskommunen, Købstadkommuner og Landkommuner 400 Kr., 350 Kr. og 250 Kr. og for enlige Personer det halve heraf, og at hvis en Familieforsørger har hævet Summar, der svarer til disse Maksimalbeløb, altsaa henholdsvis i de nævnte Kommunetyper 400 Kr., 350 Kr. og 250 Kr., af Hjælpekassen, skal der indtræde en Karenstid paa 6 Maaneder, i hvilke han vil være udelukket fra Understøttelse. Har han hævet disse Beløb, 400 Kr., 350 Kr. og 250 Kr., indenfor et forholdsvis kort Tidsrum, nemlig indenfor et Tidsrum af 24 paa hinanden følgende Maaneder, følger derefter en Karenstid paa 12 Maaneder. Hensigten hermed er at fastslaa, at en gennem Aar fortsat Hæven Understøttelse i Hjælpekassen er udelukket, med andre Ord: man understreger herigenom Hjælpekassernes Karakter af Institutioner, hvorigenom øjeblikkelig Hjælp som Hjælp til Selvhjælp kan gives. Med andre Ord: Hjælpekassen bør ikke — og det har heller aldrig været Hensigten, at den skulde kunne det — være en permanent økonomisk Basis for nogen. Der er dog i Lighed med, hvad der er bestemt i den gældende Hjælpekasselov, foreslaaet, at disse Karenstider ikke har Gyldighed for saadanne Personer, der er 60 Aar gamle eller derover. Hensigten hermed er at bevare — indenfor et 5-Aar, før den Alder naas, der giver Adgang

til at faa Aldersrente — Adgangen til gennem Hjælpekassehjælp at holde de vedkommende udenfor Fattigvæsenet, saaledes at de til sin Tid kan blive Aldersrentenydere.

Endvidere foreslaas det, at Erhvervelse af Forsørgelsesret i Opholdskommunen først bliver hvilende, dersom den vedkommende af Hjælpekassen indenfor et Tidsrum af tre Maaneder har modtaget et Beløb af mindst 50 Kr. Tidligere blev Erhvervelsen af Forsørgelsesret hvilende, allerede naar den vedkommende havde opnaaet en Hjælp indenfor 3 Maaneder af 15 Kr. Dette gav Anledning til et betydeligt administrativt Besvær. Efter min Mening er heller ikke dette Beløb af 15 Kr., som fastsattes under ganske andre Pris- og Værdiforhold end de nuværende, tidssvarende længere.

I § 5 foreslaas med Hensyn til Hjælpekassens Bestyrelses Sammensætning, at denne Bestyrelse skal tiltrædes af to af Kommunalbestyrelsen af dens Midte paa Grundlag af Forholdstalsvalgmaaden valgte Medlemmer. Jeg finder det rimeligt og ønskeligt, at den bevillende Myndighed, Kommunalbestyrelsen, faar Adgang til at deltage i Understøttelsesarbejdet gennem Hjælpekassen, fører Tilsyn og øver en vis Kontrol med dette, og jeg haaber, at der derigenom vil kunne skabes en Bro mellem Hjælpekassebestyrelsen og Kommunalbestyrelsen til Fremme af et godt Samarbejde mellem disse to kommunale Institutioner og til Skabelse af øget Forstaaelse mellem dem.

Dernæst foreslaas det i § 6, at Reglerne om Valgret og Valgbarhed til Hjælpekasserne bliver dem, som til enhver Tid er gældende for Valg til Kommunalbestyrelsen, hvorved man rundt i Kommunerne undgaar Besværet med at udarbejde to kommunale Valglistes, een som Grundlag for Hjælpekassevalget og en anden som Grundlag for Valg til Kommunalbestyrelsen.

I Bilag 4 til Lovforslaget vil man finde beregnet det Maksimumsbeløb, som der teoretisk paa Grundlag af de opstillede Regler kan blive Tale om at udbetale gennem Hjælpekassen. Jeg siger udtrykkelig: „teoretisk“, thi det fremgaar af Bilagene 1 og 2, hvori der findes Fortegnelse over, hvad der er ydet pr. Indbygger rundt om i de enkelte Kommuner, at der ingen som helst Sandsynlighed vil være for, at dette Maksimumsbeløb bliver naaet. I en meget talstærk Række Kommuner ligger Udgiften under disse Beløb. Naar jeg dog ikke har ment det rimeligt at foreslaa Maksimumsbeløbene sat lavere, er det under Hensyn til de